

[Lundberg.]

det bestemteste protestere imod, at der indenfor Raadet hersker nogen Art af Partistrid, og jeg kan bevise det. Forholdet er nemlig det, at medens de lokale Vurderingsraad ved den første Ansættelse vurderede Jorden til 564 400 Kr., saa forhøjede Over-Skyldraadet — i Marts 1926, tror jeg, det var — denne Vurdering til 645 300 Kr., altsaa en meget væsentlig Forhøjelse. Mig bekendt var der ikke paa nogen som helst Maade nogen Art af politisk Divergens ved denne Afgørelse; jeg tror endogsaa, den var ganske enstemmig, men det skal jeg nu ikke sige, jeg husker saa bestemt; men der var i hvert Fald ingen Strid i den Forstand indenfor Raadet om denne Ansættelse. Saa kom Højesteretsdommen af 16. April 1928, og de lokale Vurderingsraad dernede blev instrueret baade af Statens Advokat og af Majoratsbesidderens Advokat, og det blev overfor dem søgt klarlagt, hvorledes de skulde vurdere Jorden. Det skal jeg om et Øjeblik dvæle lidt ved, fordi det forekommer mig, at Statens Sagfører netop her har sagt det rigtige. Efter dette forhøjede det lokale Raad Jordens Pris, ganske vist kun med nogle faa Hundrede Kroner. Men siden da har Over-Skyldraadet yderligere givet en Forhøjelse, saaledes at Jorden nu er vurderet ikke til 646 000 Kr., som det lokale Raad fastsatte, men til 686 000 Kr. Jeg kan oplyse ærede Medlemmer om, at alle Partier — hvis der endelig skal være Tale om Partier i Over-Skyldraadet — har været repræsenteret ved denne Afgørelse. Den konservative Landstingsmand Frøkjær, Venstres Folketingsmand det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, en tidligere Venstrefolketingsmand, en Venstremand i Landstinget, en radikal Godsinspektør, en Landinspektør, en socialdemokratisk Landstingsmand med flere har været med i denne Afgørelse. Altsaa, den Paastand, som er gjort gældende fra Majoratsbesiddernes Side, er saa ilde anbragt som vel muligt. Naar Forhøjelsen er sket, er det, fordi man har holdt Godsejer Sehested-Juul til gode, at Tilladelsen til at føre den offentlige Vej over 5 Jernbanespor paa Otterup Stationsplads var givet umiddelbart før det Tidspunkt, da Erstatningen skulde fastsættes. Men jeg vil dog fremdeles holde paa, at hvis ikke det i Forvejen havde været afgjort, at disse Jorder skulde afstaa til det offentlige, vilde denne Tilladelse ikke være blevet givet. Det er klart, at denne Tilladelse blev givet fra Trafikministerens Side — jeg tror oven i Købet imod hans Embedsmænds Ønske —, fordi der blev lagt et Pres paa ham fra 4

Kommuner, Otterup Kommune og 3 om-liggende Kommuner, der fremholdt, at nu gik disse Jorder over i offentligt Eje, og det havde samfundsmæssig Betydning, at denne Vej og denne Overkørselsret blev givet.

Jeg vil altsaa hævde, at hvis Lensloven ikke havde været, hvis det ikke paa Forhaand havde været fastslaaet, at disse Jorder skulde overgaa i offentligt Eje til Udstykning til Husmandsbrug, vilde denne Tilladelse ikke være blevet givet; en Privatmand kunde aldrig have lagt det Pres paa Myndighederne, som 4 Kommuner selvfølgelig kan, naar de møder med alle disse vægtige Argumenter den samfundsmæssige Nødvendighed o. s. v. Jeg vover altsaa at paastaa, at Godsejer Sehested-Juul ikke kunde have bragt den Værdi ud af Jorderne omkring Otterup Station, fordi en privat Køber, en forstandig Køber, kunde sige sig selv, at en saadan Ret vilde han ikke kunne opnaa. Alligevel har vi givet disse Jorder omkring Otterup Station en vis Forhøjelse, fordi det faktisk er saaledes, hvordan man end kan se paa det fra den ene eller den anden Side, at denne Tilladelse var givet, forinden Afleveringen fandt Sted; paa den anden Side er der sket et Fradrag for ringere Kultur, bl. a. paa Grund af det Gødningsforhold, som det ærede Medlem Hr. Olufson i Gaar omtalte.

Jeg tør derfor hævde, at den Ansættelse, der har fundet Sted, ikke har det fjerneste med Partipolitik at gøre, men naar den højtærede Statsminister gennem Over-Skyldraadets Formand henvender sig til Raadet med Ønske om, at det maa komme til en højere Erstatning end den af det lokale Vurderingsraad efter Højesteretsdommen af 16. April 1928 ansatte, saa mener jeg, der er blandet Politik ind i Raadets Arbejde, men ikke af Raadets Medlemmer, derimod af en udenfor Raadet staaende Person, som hverken har Kompetence eller Forudsætninger for at udtale sig om disse Vurderinger. Nu sagde den højtærede Minister i Dag, at han ikke havde udtalt noget Ønske overfor Højesterets-sagfører Kemp om, at denne skulde ændre Signaler i den kommende Retssag, nej, Ministeren havde tværtimod sagt, at han i et og alt skulde fastholde det Standpunkt, han indtog under den sidste Procedure. Ja, jeg kan ikke nægte, at dette virkede fuldkommen forbløffende paa mig; det staar nemlig ikke i nogen rigtig Overensstemmelse med, hvad der i øvrigt foreligger.

Jeg vil her lige nævne, at det, der sigtes til, er Over-Skyldraadets Formands Udtalelser i Raadets Møde den 29. November